

Цю казку надаємо вам безкоштовно на сайті [Ririro.com/uk](http://Ririro.com/uk). Наша місія - надати всім дітям у світі можливість безкоштовного доступу до різноманітних казок. Казки можна читати, завантажувати та роздруковувати онлайн, вони охоплюють широкий спектр тем, включаючи тварин, фантастику, науку, історію, різноманітні культури та багато іншого.

Підтримайте нашу місію, поширюючи наш сайт. Бажаємо вам приємного читання!



# Ririro

УЯВА ВАЖЛИВІША, НІЖ ЗНАННЯ

Ririro

# Крістофер Робін влаштовує вечірку для Пуха

Одного дня, коли сонце повернулося над Лісом, і принесло з собою запах травня, і всі лісові струмочки радісно дзвеніли, знову набуваючи своєї власної красивої форми, і маленькі калюжі мріяли про життя, яке вони бачили, і про великі справи, які вони зробили, і в теплі та тиші Лісу зозуля обережно прислухалася до свого голосу, щоб перевірити, чи подобається він їй, і лісові голуби тихо жалілися самі до себе, ліниво та спокійно, що в усьому винен хтось інший, але це не мало великого значення; У такий день, як цей, Крістофер Робін свистів по-особливому, і Сова вилетіла зі Стоакрового лісу, щоб дізнатися, чого він хоче.

"Сова, - сказав Крістофер Робін, - я збираюся влаштувати вечірку".

"Справді?" - запитала Сова.

"І це буде особлива вечірка, тому що вона присвячена тому, що зробив Пух, коли врятував Паця від потопу".

"Так ось для чого це свято?" - сказала Сова.



"Так, і ти розкажеш про це Пуху якомога швидше, і всім іншим, бо це буде вже завтра".

"О, звісно." - сказала Сова, намагаючись бути максимально корисною.

"То ти підеш і скажеш їм, Сова?"

Сова намагався придумати щось дуже мудре, але не змогла, тож полетіла розповісти іншим. І першим, кому вона розповіла, був Пух.

"Пух, - сказала вона, - Крістофер Робін влаштовує вечірку".

"О!" - сказав Пух. А потім, коли побачив, що Сова чекає, що він скаже ще щось, він запитав: "А там будуть ті маленькі тістечка з рожевою цукровою глазур'ю?"

Сова вважала, що їй не личить говорити про маленькі тістечка з рожевою цукровою глазур'ю, тож вона переказала Пухові все, що сказав Крістофер Робін, і полетіла до Іа.



"Вечірка для мене?" - подумав Пух. "Як чудово!" І йому стало цікаво, чи знають інші звірята, що це була особлива Пухова вечірка, і чи розповів їм Крістофер Робін про Плавучого

Ведмедя, і про Мозок Пуха, і про всі чудові кораблі, які він вигадав і на яких плавав, і він почав думати, як було б жахливо, якби всі про це забули, і ніхто не знав би, для чого ця вечірка; і чим більше він так думав, тим

Більше вечірка ставала схожою на сон, в якому все йде не так, як треба. І цей сон почав наспівувати сам себе в його голові, поки не перетворився в пісню. Це була ТРИВОЖНА ПІСНЯ ПУФА.

З Ура за Пуха!

(За кого?)

За Пуха—

(Чому? Що він зробив?)

Я думав, ти знаєш;

Він рятував свого друга від намокання!

З Ура за Ведмедика!

(За кого?)

За Ведмедика—

Він не вмів плавати,

Але рятував його!

(Кого він рятував?)

О, слухай!

Я говорю про Пуха—

(Про кого?)

Про Пуха!

(Вибач, я постійно забуваю.)

Ну, Пух був ведмедиком величезного розуму.

(Повтори ще раз!)

Величезного розуму—

(Величезного чого?)

Ну, він багато їв,

і я не знаю, чи вмів він плавати, чи ні,

але йому вдавалося плавати

на якомусь човні.

(На чому?)

На якомусь горщику—

Так давайте ж тепер дамо йому тричі "ура".

(Так давайте ж тепер дамо йому тричі "ура"?)

І сподіваємося, що він буде з нами ще багато років,

І ростиме в здоров'ї, мудрості та багатстві!

3 Ура за Пуха!

(За кого?)

За Пуха!

3 ура за Ведмедика!

(За кого?)

За Ведмедика!

3 ура за чудового Вінні-Пуха!

(Просто скажіть мені, хто-небудь, ЩО ВІН ЗРОБИВ?)

Поки все це відбувалося в його голові, Сова розмовляла з Іа.

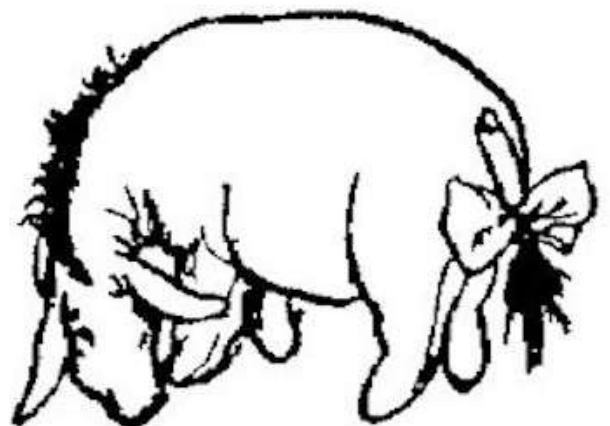
"Іа, - сказала Сова, - Крістофер Робін влаштовує вечірку".

"Дуже цікаво", - сказав Іа. "Гадаю, що мене пошлють вниз по тих шматочках, по яких ходили. Добрий і турботливий. Нічого подібного, не згадуй про це."

"Для тебе є запрошення."

"Яке ж воно?"

"Запрошення!"





"Так, я чув тебе. Фто його загубив?"

"Це не їжа, а запрошення на вечірку. Завтра."

Іа повільно похитав головою.

"Ти маєш на увазі Паця. Маленького хлопчика з нашорошеними вухами.

Це Паць. Я скажу йому."

"Ні, ні!" - сказала Сова, дуже роздратовано. "Це ти!"

"Ти впевнена?"

"Звісно, впевнена. Крістофер Робін сказав: "Усім! Розкажи їм усім".

"Усім, крім Іа?"

"Усім", - похмуро відповіла Сова.

"А!" - сказав Іа. "Це, без сумніву, помилка, але я все одно прийду. Тільки не звинувачуй мене, якщо піде дощ".

Але дощу не було. Крістофер Робін склав довгий стіл з довгих дерев'яних дощок, і всі сіли за нього. Крістофер Робін сів з одного кінця, а Пух - з іншого, а між ними з одного боку сиділи Сова, Іа та Паць, а між ними з іншого боку - Кролик, Ру та Канга. А всі Кроликові друзі та родичі розляглися на траві й чекали,



сподіваючись, що хтось заговорить до них, упустисть щось або запитає, котра година.

Це була перша вечірка, на якій Ру побував, і він був дуже схвильований. Як тільки вони сіли, він почав говорити.

"Привіт, Пух!" - пискнув він.

"Привіт, Ру!" - сказав Пух.

Ру трохи пострибав на своєму місці, а потім знову почав.

"Привіт, Паць!" - пискнув він.

Паць махнув йому лапкою, але був надто зайнятий, щоб щось відповісти.

"Привіт, Іа!" - сказав Ру.

Іа похмуро кивнув йому. "Скоро піде дощ, ось побачиш", - сказав він.

Ру подивився, чи не так, і побачив, що це не так, тож він сказав: "Привіт, Сова!" - і Сова відповіла: "Привіт, мій маленький друже", - і продовжила розповідати Крістоферу Робіну про нещасний випадок, який ледь не стався з її другом, якого Крістофер Робін не знав, а Канга сказала Ру: "Спочатку допий молоко, друже, а потім розкажеш". Ру, який пив молоко, спробував сказати, що він може робити і те, і інше одночасно... і

після цього його довелося довго плескати по спині і сушити.

Коли всі майже наїлися, Крістофер Робін стукнув



ложкою по столу, і всі замовкли, за винятком Ру, який саме закінчував напад гикавки і намагався виглядати так, ніби це був хтось із родичів Кролика.

"Ця вечірка, - сказав Крістофер Робін, - це вечірка завдяки тому, що хтось зробив, і ми всі знаємо, хто це був, і це його вечірка завдяки



тому, що він зробив, і у мене є подарунок для нього, і ось він тут". Потім він трохи подумав і прошепотів: "Де він?"

Поки він шукав, Іа, переконливо кашлянув і заговорив.

"Друзі, - сказав він, - включаючи і незнайомих, мені дуже приємно, або, можливо, краще сказати, що досі було приємно, бачити вас на моїй вечірці. Те, що я зробив, було нічим. Будь-хто з вас - окрім Кролика, Сови та Канги - вчинив би так само. О, і Пуха. Мої зауваження, звісно, не стосуються Паця і Ру, бо вони занадто малі. Будь-хто з вас вчинив би так само. Але так сталося, що це був Я. Я зробив те, що зробив, не з думкою отримати те, що зараз шукає Крістофер Робін, - і він приклав передню лапу до рота і голосно прошепотів: "Спробуй під столом", - а тому, що я вважаю, що ми всі повинні зробити все, що в наших



силах, щоб надати допомогу. Я відчуваю, що ми всі повинні—"

"Гик-гик!" - випадково вимовив Ру.

"Ру, дорогенький!" - сказала Канга докірливо.

"Це був я?" - запитав Ру, трохи здивований.

"Про що говорить Іа?" запитав Паць у Пуха.

"Не знаю", - сумно відповів Пух.

"Я думав, що це твоя вечірка."

"Колись була. Але, мабуть, уже ні."

"Краще б вона була твоєю, ніж Іа", - сказав Паць.

"Краще", - відповів Пух.

"Гик-гик!" - повторив Ру.

"Я ГОВОРИВ, - голосно і суворо промовив Іа, - я говорив, коли мене перебивали різні гучні звуки, і я відчуваю, що..."

"Ось він!" - радісно закричав Крістофер Робін. "Передай це старому дурнуватому Пуху. Це для Пуха."

"Для Пуха?" - сказав Іа.

"Звісно, для нього. Для найкращого ведмедика у світі."

"Я міг би здогадатися", - сказав Іа. "Зрештою, мені нема на що скаржитися. У мене є друзі. Зі мною тільки вчора хтось розмовляв. А минулого чи позаминулого

тижня на мене натрапив

Кролик і сказав:

"Заважай! Коло спілкування. Завжди щось відбувається".



Ніхто його не слухав, бо всі казали: "Відкривай, Пуху", "Що там, Пуху?". "Я знаю, що це", "Ні, не знаєш" та подібні коментарі. І звичайно ж, Пух відкривав його так швидко, як тільки міг, але не перерізаючи мотузку, бо ніколи не знаєш, коли шматочок мотузки може стати в нагоді. Нарешті він його розв'язав.

Коли Пух побачив, що це, він мало не впав, так зрадив. Це був Особливий пенал. У ньому були олівці з літерою "В" - Ведмедик, і олівці з літерою "ВП" - Ведмедик-помічник, і олівці з літерою "ФВ" - Форобрий Ведмедик. Там був ніж, щоб гострити олівці, і гумка, щоб витирати неправильно написане, і лінійка, щоб розмічати лінії для слів, по яких треба писати, і сантиметри, позначені на лінійці, якщо захочеш дізнатися, скільки там сантиметрів, і сині олівці, і червоні олівці, і зелені олівці, щоб писати особливі слова синім, червоним і зеленим кольорами. І всі ці чудові речі були в маленьких кишеньках у Особливому Пеналі, який зачинявся зі звуком, коли на нього натискали. І все це було для Пуха.

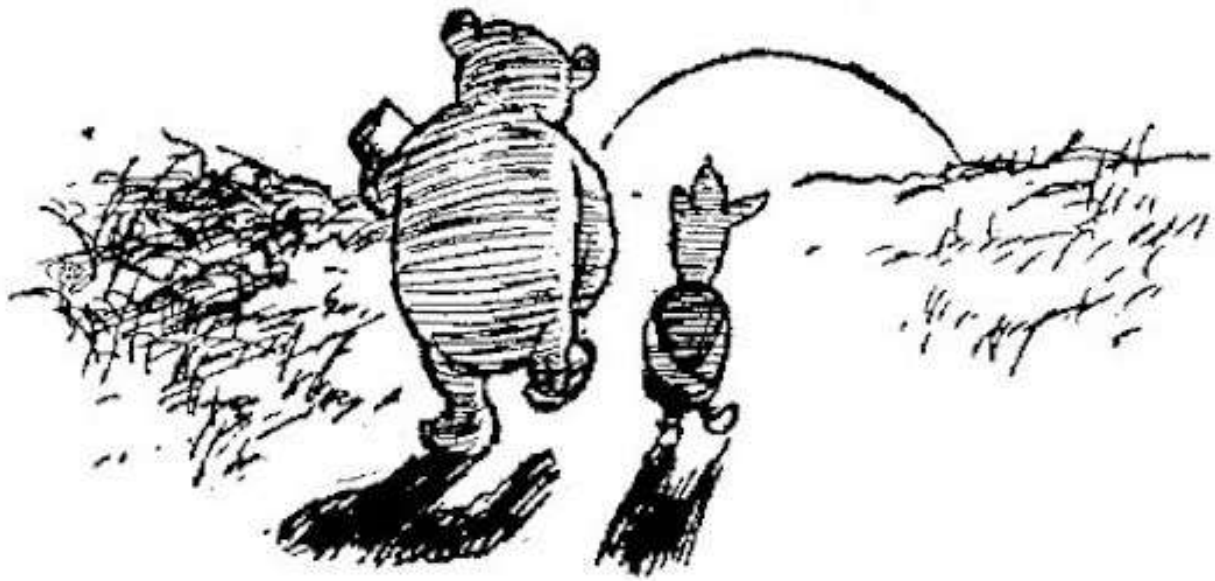
"Ох!" - сказав Пух.

"О, Пух!" - сказали всі інші, крім Іа.

"Дякую", - пробурчав Пух.

Але Іа говорив собі: "Ця письменницька справа. Олівці і все таке. Переоцінена, як на мене. Дурниці. Нічого в цьому немає".

Пізніше, коли всі сказали Крістоферу Робіну "до побачення" і "дякую", Пух і Паць задумливо йшли додому золотим вечором і довго мовчали.



"Коли ти прокидаєшся вранці, Пуху, - нарешті сказав Паць, - що ти кажеш собі в першу чергу?"

"Що на сніданок?" - відповів Пух. "А ти що кажеш, Паць?"

"Я кажу: "Цікаво, що такого цікавого відбудеться сьогодні?" - відповів Паць.

Пух задумливо кивнув головою.

"Це те ж саме", - сказав він.

"І що ж сталося?" - запитав Крістофер Робін.

"Коли?"

"Наступного ранку."

"Я не знаю."

"Ти не міг би подумати і розповісти нам з Пухом  
якось?"

"Якщо ти дуже цього хочеш."

"Пух хоче", - сказав Крістофер Робін.

Він глибоко видихнув, взяв свого ведмедика за лапу і  
пішов до дверей, а Вінні-Пух попрямував за ним. Біля  
дверей він обернувся і

сказав: "Прийдеш  
подивитися, як я приймаю  
ванну?"

"Можливо", - відповів.

"А пенал Пуха був кращий  
за мій?"

"Вони були однакові", -  
відповів.

Він кивнув і вийшов... і за  
мить я почув, як Вінні-Пух -  
туп, туп, туп - піднімається  
сходами за ним.

